

עונה **29** 2012
2013

לילות קיץ

הקאמרטה הישראלית ירושלים
מנהל מוסיקלי: אבנר בירון

הקאמרטא הישראלית ירושלים

מייסד ומנהל מוסיקלי: אבנר בירון
מלחין בית: יוסף ברדנשווילי

חברי התזמורת

כינור ראשון	כינור שני	ויולה	צ'לו	קונטרבאס	אבוב	קרן יער
ארנולד קוביליאנסקי* נטלי שר*	אטיין מנרי* אדוארד רזניק** זינה לוין	מיכאל פלסקוב* דורון אלפרין מיכאל יאבקר בוריס רימר אנדריי שפלינקוב	צבי אורליאנסקי* יפים אייזנשטד* מרינה כץ* אלכסנדר סינלניקוב**	דמיטרי רזנצוויג* גנאדי ליטבין	מוקי זוהר* אורי מירז	אלון ראובן* אדריאן ארויו סוליס
כרמלה ליימן** מיכאל בויאנר פאבל גלגנוב רומן יוסופוב סופיה קירסנובה	קרן ליפקר מיכאל קונצביץ'			חליל אסתי רופא*	בסון מאוריציאו פאז* קריסטיונס גריגס	חצוצרה מרט גורביץ'

נגנים אורחים: דניס ג'רסי, כינור; יונתן וייס, חליל; עלי אבן, אילן שול, קלרינט; איליה שוורץ, קרן באסט; עידו אזרד, קלרינט/קרן באסט; דניאל מזעקי, בסון (בשני קונצרטים), רות ורון, וולינטום גבריאל, קרן יער; טלי גלזר, נבל

חברי העמותה וחברי הוועד המנהל

פרופ' רות ארנון*, יו"ר יעקב אייזנר* אלי אייל ד"ר חנן אלון יצחק אלרון*	שמשון ארד פרופ' אבי בן בסט אבנר בראל פרופ' בני גיגר* בני גל-עד*	עו"ד יאיר גרין* רוברט דרייק פרופ' משה הדני* משה וידמן* שרה זלקינד	ניסים לוי הדווה פוגל* פרופ' מנחם פיש* דיוויד קינדלר*	פרופ' אורי קרשון גבי רזנברג ברוך שלו*
---	---	---	---	---

הצוות האדמיניסטרטיבי

מנהל כללי: בן ציון שירה מנהל אדמיניסטרטיבי: מיכאל קונצביץ' מפיקה: אביגיל סנדלר	מנהלת שיווק: תמר אומנסקי מכירות: דגן פדר מזכירות: קלייר ינון	מנהל במה: ואלרי אקסיונוב יועץ משפטי: עו"ד עמי פולמן הנהלת חשבונות: שרית יצחקי	העוגב, שנבנה ע"י גדעון שמיר, והטימפני הועמדו לרשות התזמורת באדיבות קרן התרבות אמריקה-ישראל
--	--	---	---

מחלקת מנויים: 1-700-55-2000 | בימים א'-ה' 09:00-17:00

משרד התזמורת: רח' ההגנה 13, הגבעה הצרפתית, ירושלים | טל: 02-5020503 | פקס: 02-5020504
כתובתנו באינטרנט: www.jcamerata.com | אימייל: info@jcamerata.com

התזמורת נתמכת על ידי: משרד התרבות והספורט | עיריית ירושלים, האגף לתרבות | קרן מרק ריץ' ומסתייעת בתורמים שונים.

עונה
29 2012
2013

לילות קיץ

אבנר בירון מנצח

פרנציסקה גוטוולד מצו סופרן (גרמניה)
עלי אבן קלרינט (ישראל-ארצות הברית)

ירושלים / המינהל הקהילתי, הגבעה הצרפתית
יום ד' 5.9.12 בשעה 10:00 (קונצרט מיוחד עם תהליך העבודה)

רחובות / אולם ויקס, מכון ויצמן למדע
יום ה', 6.9.12 בשעה 20:30

תל אביב / מוזיאון תל אביב לאמנות
יום ו', 7.9.12 בשעה 13:00
מוצ"ש, 8.9.12 בשעה 21:00
יום א', 9.9.12 בשעה 20:30

ירושלים / אולם הנרי קראון
יום ג', 11.9.12 בשעה 20:00

מרדכי סתר (1994-1916)

אלגיה לקלרינט ולתזמורת כלי קשת
(1954)

הקטור ברליוז (1869-1803)

לילות הקיץ - מחזור שירים
למצו סופרן ולתזמורת
אופוס 7 לשישה שירים

מאת תיאופיל גוטייה (1872-1811)

הפסקה

וולפגנג אמדאוס מוצרט (1791-1756)

סרנדה מספר 10 בסי במול מז'ור, ק. 361
(גראן פרטיטה)

שלוש זמרות בינלאומיות בחגיגה של מוסיקה אמנותית
ששורשיה במוסיקה עממית או בטקסטים חברתיים

סדרת קולות העם

צילום: דניאל צציק

Anna

Keren

Gunthia

הזמרת **אנה מאיליאן** והמנצח **ארם גארבקיאן**, שניהם מארמניה, בקונצרט שמוקדש כולו למוסיקה שבין הרי הקווקז להרי אררט. בתכנית משולבים שירי עם ומוסיקה עממית ארמנית בעיבוד אמנותי וכן יצירה של המלחין יוסף ברדנשוילי. בשיתוף פסטיבל העוד הבינלאומי.

הזמרת **קן דנר** והמנצח **יניב דינור** בקונצרט שמוקדש למלחינים של אמצע המאה העשרים, ובעיקר לשירים שכתבו יחד ברטולד ברכט וקורט וייל, ולצדם שירים ויצירות שכתבו באותה תקופה הנס אייזלר ואיגור סטרווינסקי.

הזמרת **סינטיה קלארי**, שהייתה כרמן הבלתי נשכחת בהפקה של פיטר ברוק, עם המנצח **סטנלי ספרבר**, בקונצרט שמוקדש כולו למוסיקה אמריקנית של המאה העשרים. בתכנית יושמעו קטעים מ"פורגי ובס" מאת גרשווין וכן קטעים ושירים מאת לנרד ברנשטיין, אהרון קופלנד, סמואל בארבר ואהרון ג'יי קרניס.

29
2012
2013

השנה מצטרפים למנויי הקאמרטה הישראלית ירושלים

לרכישת מנויים: 1-700-55-2000

א'-ה', בין השעות 09:00-17:00

חדשנות ומעוף מאפיינים את המנצח והחלילן אבנר בירון, מייסדה, מנהלה ומנצחה הקבוע של הקאמרה הישראלית ירושלים. בעבודה שיטתית ויצירתית הקנה לתזמורת יוקרה בארץ ובעולם והופעותיה תחת שרביטו זוכות לשבחי הביקורת ולאמונו והערכתו של קהל המנויים הוותיק. התזמורת, בניצוחו של אבנר בירון, הופיעה בהצלחה רבה ברחבי העולם, בין היתר באולמות המרכזיים של פריס, אמסטרדם, ברלין, לוצרן, באזל, ז'נבה, מדריד, ניו יורק, וושינגטון, לוס אנג'לס, שיקגו, אלסקה, בייג'ין, שנחאי ועוד.

לצד השמעת נכסי צאן הברזל של המוסיקה הקלאסית, אבנר בירון משלב בפרטואר הקאמרה יצירות מעניינות ונדירות מן המוסיקה העולמית וכן יצירות חדשות שהוא מזמין במיוחד עבור התזמורת ממלחינים ישראלים. חלק ניכר מזמנה וממרה של התזמורת, בניהולו של בירון, מיוחד לפעולות חינוך למוסיקה בקרב תלמידים בירושלים וברחבי הארץ.

את הקריירה המוסיקלית שלו החל אבנר בירון כחלילן בתזמורת הפילהרמונית הישראלית ובתזמורת הקאמרית הישראלית. לפני כן למד ביולוגיה באוניברסיטה העברית והשתלם בניצוח באקדמיה למוסיקה בווינה ובמוצרטאום של זלצבורג. גישתו למוסיקה ולאינטרפרטציה מושפעת מהשכלתו הרחבה במוסיקה ובמדע.

כחלילן הירבה להופיע בהרכבים קאמריים וברסיטלים וניהל כיתות אמן רבות משתתפים בארץ ובחו"ל. כמורה וכמחנך העמיד דורות של חלילנים ושל מורים לחליל. הוא אף הקים את "אנסמבל סולני הגליל", הרכב וירטואוזי שזכה להצלחה בינלאומית בזמן קצר.

אבנר בירון ניצח על התזמורת הפילהרמונית הישראלית, התזמורת הסימפונית ירושלים רשות השידור והסינפונייטה באר שבע, והוא מוזמן לנצח על תזמורות ברחבי העולם. כמוכן כיהן כמנהל המוסיקלי של פסטיבלים, ביניהם "אבו גוש" ו"ימי מוסיקה וטבע בגליל".

ב-1994 נתמנה בירון לראש האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים. בשלוש הקדנציות של כהונתו הצעיד את האקדמיה להישגים מרשימים: הוא יזם פתיחת מחלקה למוסיקה מזרחית, הקים את התזמורת הקאמרית של האקדמיה ויסד את הפקולטה למוסיקה רב-תחומית. בירון נבחר לכהן כחבר הועדה המתמדת של ארגון האקדמיות הגבוהות למוסיקה באירופה (AEC). ב-2005 זכה בפרס שרת החינוך על מצוינות ותרומה אמנותית רבת שנים בתחום המוסיקה בארץ.

עלי אבן שימש כנגן קלרינט בתזמורת הפילהרמונית הישראלית במשך 13 עונות. כיום הוא מחלק את זמנו בין תפקיד הנגן הראשי בתזמורת הקאמרית של אינדיאנפוליס שבארצות הברית לבין הופעות בעולם ומשרת פרופסור מן המניין בבית הספר ג'ייקובס למוסיקה של אוניברסיטת אינדיאנה.

אבן נולד בניו יורק. את ראשית חינוכו המוסיקלי קיבל בישראל מריצ'רד לסר ויונה אטלינגר. בהמשך למד אצל אנתוני ג'יליוטי במכון קרטיס בפילדלפיה. אחרי תום לימודיו, בראשית שנות השבעים, זכה להתמנות נגן קלרינט ראשי של התזמורת הסימפונית ירושלים רשות השידור בניהול לוקס פוס וזמן קצר אחר כך הזמינו מאסטרו זובין מהטה להצטרף לתזמורת הפילהרמונית הישראלית. בשנותיו שם ביצע והקליט את רוב הרפרטואר לקלרינט ולתזמורת, עם טובי המנצחים בעולם - קלאודיו אבדו, כריסטוף אשנבך, לנרד ברנשטיין, כריסטוף פון דוהנני, שארל דיטואה, קלאוס טנשטט, ג'יימס לויין, קורט מזור, לנרד סלטקין, סיימון ראטל וגיאורג שולטי.

לצד הופעותיו עם הפילהרמונית הישראלית ניגן אבן עם הקאמרית האנגלית, ה"קאמרטה אקדמיקה" של המוצרטאום בזלצבורג, הקאמרית של פילדלפיה, הקאמרית האנגלית שבמרכז בריקן, הקאמרטה הישראלית ירושלים, הסימפונית של לונדון, "סינפוניה" של לונדון ותזמורת לואיוויל. כנגן של מוסיקה קאמרית הוא מופיע בישראל, בצפון אמריקה ובמזרח הרחוק. הוא היה אמן אורח ברביעיות אלכסנדר, אודיבון, אוריון, יינג, סנט פטרסבורג ותל אביב והשתתף בפסטיבל מרלבורו בוורמונט. אבן ניגן עם הפסנתרנים פטר פרנקל ומנחם פרסלר ועם הכנרים שלמה מינץ, צ'ו ליאנג לין, וג'וזף סילברסטיין. הכנר הדגול שנדור ווג הזמינו להופיע בעונה הראשונה של פסטיבל Prussia Cove באנגליה וה"גארדיאן" הלונדוני כינה את הופעותיו שם כ"מחשמלות".

פרנציסקה גוטוולד זכתה בתחרות באך בלייפציג ב-2002 וב-2006 הכתיר אותה כתב העת Opernwelt בתואר "האמן המבצע של השנה". במאי 2010 כתבה עליה מבקרת ה"Opera Critic": "לגברת יש סגנון וקול אלט בהיר להפליא. מרגע כניסתה היא צדה את עינך ואת אוזנך ונעה על הבמה בחן חתולי". בקונצרט שלנו יתרחשו עיקר תנועותיה לא על הבמה, כי אם בדינמיקות הקוליות שבשירי גוטייה-ברליוז ובמעברים ביניהם.

הרפרטואר הקונצרטי של גוטוולד כולל את **המיסה בדו מינור** של מוצרט, האורטוריה **אליהו** של מנדלסון, **הרקוויאם** של וורדי, **השיר על הארץ** לגוסטב מאהלר ו-**Proses Lyriques** של דביסי. היא שרה באולמי מרכז ברביקן בלונדון, בגוונדהאוס של לייפציג, בטונהאלה של ציריך, בקונצרט האוס של וינה, בקונצרט חבאו של אמסטרדם ובפילהרמונית הברלינאית.

בין הופעותיה האופראיות של גוטוולד בשתי העונות שחלפו: בקלן - **סֶסְטוֹ ברחמי טיטוס** למוצרט ורוֹנְרֹו **באלסינה** של הנדל, בשטוטגרט - הנסיך אורלופסקי **בעטלף** של יוהאן שטראוס ובבלז - התפקיד הראשי **באריודנטה** להנדל, כרובינו **בנישואי פיגרו** של מוצרט ואלסינה **באורלנדו הזועם** של ויואלדי.

אשר להפקות אופרות בארוק ניתן למנות את הופעותיה בבילבאו, וונציה, פרה, מודנה ופיאצ'נצה. הקלטות של כמה מהופעות אלה ניתן למצוא על תקליטורים, כגון האופרה **מוטזומה** [כך] של ויואלדי ו**האולימפיאדה** של גלופי. בעבר גילמה את הנזל **בהנזל וגרטל** של הומפרדינק ואת פראו רייך **בנשי וינדזור העליזות** של אוטו ניקולאי.

פרנציסקה גוטוולד מרבה לעבוד עם המנצחים פביו ביונדי, הרברט בלומסטד, ריינהרד גבל, אנוך צו גוטנברג, אלסנדרו דה מרקי, פביו לואיזי, אנדראה מרקון, ז'אן-כריסטוף ספינוזי, אלן קרטיס, הנס-כריסטוף רדמן וטון קופמן.

ניתן לשמוע אותה ברדיו, בטלוויזיה ובהקלטות משובחות, כגון הקלטה זוכת פרס-אקו של **אליהו** של מנדלסון, **שמשון** של הנדל, ודואטים של ברהמס.

זו הופעתה הראשונה בישראל.

אנה מאיליאן

ארם גארבקיין

הילה בגיו

אריאן מאטיאק

בין קווקז לאררט (בשיתוף עם פסטיבל העוד הבינלאומי)

ארם גארבקיין מנצח (ארמניה-ארה"ב)
אנה מאיליאן מצו סופרן (ארמניה)

- קומיטס תנביר טון (שיר א-קפלה)
- אלכסנדר ארטוניאן סינפוניטה
- קומיטס/אלטוניאן מחזור שירים
- יוסף ברדנשוילי ציפורים נודדות
- אדוארד מירזוויאן שושאניק
- טיגראן מנסוריאן קטעים מן הבלט "עלמת הקרח"
- קומיטס/אסלאמאזיאן ארבעה שירים ומחולות ארמניים

כרמיאל: היכל התרבות

יום א', 11.11.12 בשעה 20:30

חיפה: אולם רפפורט

יום ב', 12.11.12 בשעה 20:00

ירושלים: אולם הנרי קראון

יום ג', 13.11.12 בשעה 20:00

תל אביב: מוזיאון תל אביב לאמנות

מוצ"ש, 17.11.12 בשעה 20:00

קונצ'רטו לסופרן

אריאן מאטיאק מנצחת (צרפת)
הילה בגיו סופרן (ישראל)

- אלברטו חינסטרה קונצ'רטו לכלי קשת אופ' 33
- ריינהולד גלייר קונצ'רטו לסופרן קולורטורה
- איל אדלר "בודד אשוב מן הלילה"
- על פי שירים של דוד פוגל (בכורה עולמית)
- יוזף היידן סימפוניה מס' 43 במי במול מז'ור ("מרקורי")

תל אביב: מוזיאון תל אביב לאמנות

מוצ"ש, 27.10.12 בשעה 20:00

יום א', 28.10.12 בשעה 20:30

יום ו', 2.11.12 בשעה 13:00

מוצ"ש, 3.11.12 בשעה 20:00 (המשולבת הקטנה)

ירושלים: אולם הנרי קראון

יום ג', 30.10.12 בשעה 20:00

רחובות: אולם ויקס במכון ויצמן למדע

יום ד', 31.10.12 בשעה 20:30

מכון המוסיקה הישראלית הכריז על שנת 2012 כשנת סתר. פאול לנדאו, מנהל המכון, כותב: "את סתר נוהגים למנות עם דור המייסדים של המוסיקה הישראלית, אף כי הוא צעיר משטרנברג, סטוצ'בסקי, בן-חיים ובוסקוביץ'. בניגוד אליהם, לא נכנס דרך השער הגרמני או המזרח-אירופי. הוא השתמש בחומרים מן הפולקלור היהודי-מזרחי, אך לא הצטרף לקבוצת היוצרים בסגנון ה'ים תיכוני'. הוא עסק במשך כחמישה עשורים בהוראה, אך לא הקים אסכולה ולא עשה למען יילכו תלמידיו בעקבותיו."

ומה אומרים עליו תלמידיו ומוקיריו: **חנוך רון** אומר: "סתר לא דמה לאיש. אצלו היה הכל מקורי, חד פעמי, מלא רגישות מעודנת". **עודד זהבי**: "סתר היה אמן הצמצום, אם משום האסתטיציזם, אם משום הספיריטואליזם הצרפתי, אם משום המופנמות הקיצונית". **אנדרה היידו** מדגים: "ארגנתי קונצרט מיצירותיו בפסטיבל ישראל וקראתי לו 'בסתר עליון'. סתר רווה נחת ושאל אם יהיו עוד כאלה. למחרת בבוקר, צלצל ואמר: 'שכח מזה'. תלמידו **צבי אבני** אומר: "לוטש יהלומים היה. איש מופנם וצנוע, אינטלקטואל אמיתי היודע את ערכו. כמה סמלי שאת שמו הרוסי Starominsky המיר ל"סתר". **אבנר בירון** אומר: "סתר לימד אותי הרמוניה באוניברסיטת תל אביב והוא התבלט כמורה מעולה, קפדן מאין כמוהו, בעל חוש הומור דק וחרוף וידע רחב ביותר. אין לי ספק שהוא מחשובי המלחינים הישראלים. אני רואה זכות גדולה בכך שאת שנת סתר אנו פותחים בנגינת יצירתו 'אלגיה'."

מרק סטרומינסקי החל ללמוד פסנתר בגיל שבע בנובורוסקסק שברוסיה והמשיך בתל אביב אצל רבקה בורשטיין-ארבר ואריה אבילאה. ב-1932 נסע לפריס ללמוד קומפוזיציה אצל פול דיקא ונדיה בולאנז'ה. בהשראת סטרווינסקי (שהיה נערץ על מורתו) חיבר רביעיית כלי קשת בעלת אופי ניאו-קלאסי. בשנת 1937 שב ארצה והחל לחבר מוסיקה, תוך גיבוש סגנונו הייחודי. את דרכו האמנותית ניתן לחלק לשלוש תקופות:

בשנות השלושים והארבעים אסף מנגינות יהודיות מזרחיות* ועיבד אותן למרקמים רב-קוליים בטכניקות של מוסיקה כנסייתית רנסנסית. יצירת מופת מתקופה זו היא "הקנטטה לשבת" למקהלה, סולנים ותזמורת כלי קשת.

בשנות החמישים והשישים החל בחיבור מוסיקה להרכבים קאמריים ולכלי סולו, המבוססת על המוטיבים והמקצבים של המוסיקה היהודית המזרחית. ה"ריצ'רקאר לכלי קשת" מייצג את ראשיתה של תקופה זו. בהמשך הרחיב את היריעה ליצירות תזמורתיות, כגון השאקון הסימפוני "יהודית" (בעבור מרתה גרהם) והאורטוריה "תיקון חצות", אחת הפנינים בספרות המוסיקה הישראלית, שחיבר לטקסטים מן המקורות. בשיא התקופה חיבר את "בת יפתח" (עבור להקת בת שבע עם רינה שנפלד), ו"ירושלים", סימפוניה למקהלה ולתזמורת כלי קשת. בשנת 1965 זכה בפרס ישראל לקומפוזיציה.

לאחר מלחמת ששת הימים הסתייג סתר מצהלות הניצחון והחל לחוש ניכור הולך וגדל לאווירה בארץ ול"פוליטיזציה של המוסיקה". הוא הסתגר, נטש כמעט לחלוטין את המלודיה העממית ושימר מן הטכניקה שגיבש כמה עקרונות לארגון הצליל - מודוסים שפיתח בעצמו - קבוצות של חמישה עד שנים עשר צלילים ותבניות קצב חוזרות. הוא הוליד שפה חדשה, אינטימית וחסרת תחושת זמן, ביטוי לעצב עמוק ולכמיהה לשלווה.

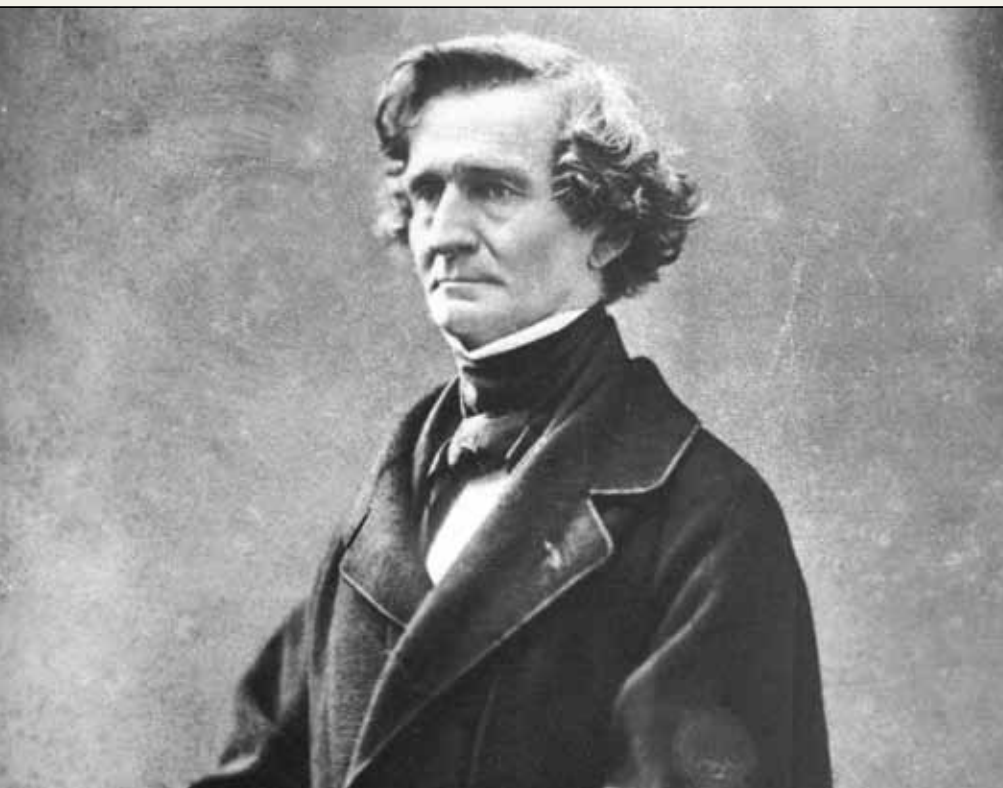
את האלגיה שלפנינו חיבר סתר בשנת 1954, ולה שלוש גרסאות: לוויולה ולפסנתר, לקלרינט ולפסנתר ולקלרינט ולתזמורת כלי קשת. באלגיה חמישה "בתים", שכל אחד מהם פותח בווריאציה על טרצה, המרווח הבסיסי של האלגיה. את הווריאציות סתר מפתח בארבע דרכים שונות לידי רציטיביים מלודיים חופשיים. מרובות הנחיות ה-dolce (מתוק), ה-molto espressivo (בהבעה רבה) וה-morendo (דועך ונעלם). "כתב הסתרים" הזה הופך את האלגיה לבלתי קלה לביצוע: סתר מחייב את נגניו לעקוב בדקדקנות אחר ההוראות להפקת כל צליל ומצלול.

בהאזיננו ליצירה ראוי לנו להתכונן לדבר מה מינימליסטי, ואם מותר לשאול מונחים מאמנויות אחרות - מעין "באוהאוס" מאוחר או "דלות חומר" מוקדמת. כאילו סתר אומר: "הלא הכל כבר נאמר. בואו נקשיב לצליל הבודד, לתיבה, לפיסקה ונעמיק".

*בעיקר מן האוסף "אוצר מנגינות ישראל" של אידלסון.

הקטור ברליוז (1803-1869) / לילות הקיץ - מחזור שירים למצו-סופרן ולתזמורת אופוס 7

1. וילנל (אלגרטו) / 2. רוח הרפאים של הוורד (אדג'ו) / 3. על הלגונות (אנדנטינו) / 4. היעדר (אדג'ו) / 5. בבית העלמין (אנדנטינו)

ב"חלום ליל קיץ" סיימנו את עונה 28 וב"לילות הקיץ" אנו פותחים את העונה החדשה. כך נאה לכתר קיץ ישראלי חם. מתברר ש"חלום ליל קיץ" של שקספיר היווה השראה לברליוז עצמו: מנעוריו המוקדמים היה המלחין מעריץ מושבע של המחזאי האנגלי הדגול, ואחרי שבחר שישה משירי ספר השירים "קומדיית המוות" (1838) של ידידו תיאופיל גוטייה כדי להלבישם מוסיקה, הכתיר את חיבורו Les Nuits d' Été ("לילות הקיץ"), כקריצה לשמו של המחזה האלמותי.

גוטייה וברליוז שניהם בנים מובהקים של העידן הרומנטי. יש המכנים אותם היפר-רומנטיים. ומעניין ששקספיר, שקדם לשניהם ביותר ממאתיים שנה, היה דוגמה ומופת להם, כמו לגדולי הרומנטיקנים של תקופתם - סופרים, משוררים, כוריאוגרפים ומוסיקאים משני צידי הריין. ייתכן כי גם הבחירה בוילנל, שיר השיטוט ביער, כשיר פותח למחזור השירים היא מחווה ל"חלום ליל קיץ" השקספירי, שכל ההתרחשויות הרומנטיות בו - הן שטופות הארוס והן שזורות האימה - היער האפל והמסתורי זירתן.

תיאופיל גוטייה והקטור ברליוז היו חברים. גוטייה, שהיה בנעוריו בוהמאין יושב שכונת Marais ואחר כך טייל מובהק, היה גם צייר, סופר, מחזאי ועיתונאי. טורי הביקורת שלו על ספרות, ציור ומחול היו לשם דבר. שירתו הייתה נערצת על בלזק, בודלר, פלובר, פרוסט ואוסקר ווילד. הלחנותיהם של לא פחות מתריסר מלחינים קרמו עור וגידים סביב

שיריו, ביניהם ביזה, דביסי, מסנה, דה פאיה, פורה, גונו ואופנברך.

הקטור ברליוז, מלחין שרבות מיכולותיו המוסיקליות קנה לו בעבודה אוטוידקטית, הגיע להישגים מרשימים ביותר לצד כישלונות מחפירים, ועל כן היו חייו נדנדה של התעשרות והתרוששות, התרוממות נפש ודיכאון. מזגו הניצת ונפשו הרומנטית העצימו עליות ומורדות אלה, אך גם הניבו יצירות שהרשימו את שומעיהן והשפיעו על וגנר וליסט,

צ'ייקובסקי, רימסקי-קורסקוב ומוסורגסקי, ריכרד שטראוס ומאהלר. להערכה רבה זכו כשרונו כמנצח ועבודתו העיונית בתחומי האסתטיקה של המוסיקה והתזמור, שפיתח בשבתו על כתפי הקלסיקונים שקדמו לו, ובראשם בטהובן.

כמלחין ברליוז ידוע בעיקר בזכות "הסימפוניה הפנטסטית" (1830) והרקוויאם "המיסה הגדולה לזכר המתים" (1837), אך גם בזכות הסימפוניות "הרולד באיטליה" (1934), ו"רומיאו

יוליה" (1939), אורטוריה וחמש אופרות (שלא כולן שרדו בשלמותן) והסיפור הדרמטי "קללת פאוסט" (1847) ועשרות שירים.

את מחזור השירים "לילות הקיץ" השלים ברליוז בשנת 1841, שלוש שנים אחרי שהתפרסם ספר השירים La Comedie de la Mort של גוטייה*. בתחילה הלחין ברליוז את השירים לקול ולפסנתר ובשנת 1856 תזמר את היצירה. קיימות גם גרסאות לבריון, לטנור, לקונטרה־אלט ולסופרן. בתחילה התלבט ברליוז בעניין סדר השירים במחזור, אך בסופו של דבר החליט על הסדר הממקם את המנגינות הערניות בתחילה ובסוף והמטמין את ההעמקה לתוך הפחד, האימה וצער הפרידה בלב המחזור.

בווילנל** הפותח, אלגרטו קצר, קליל ואופטימי, השירה מלווה בתחילה באבוב, בחלילים ובקלרינטים בפיאנו ובסטקטו, והיא מתפתחת בפשטות תמימה, כתמימות השיר. הצ'לי פוגשים אותה בהמשך, הבסון מצטרף בבית השני והווילולות והצ'לי מנגנים עמה קנון. ברליוז מצליח להימנע מן הסנטימנטליות המאיימת תדיר על שירים "עממיים" או "כפריים".

לרוח הרפאים של הוורד ברליוז התאים בתחילה ליווי של ארפגים (היוצרים אפקט של רוח נושבת או שמא רוח רפאים) ואחר כך אקורדים וטרמולי "שבורים" בפסנתר. משתזמר את השיר, הוסיף שמונה תיבות של פתיחה והעשיר את פרטי הקישוט בליווי, בעיקר בכינורות. הטקסטורה המיוחדת של הנבל

שמורה לשורה שבה גוטייה מתאר את הניחוח הדק, שהוא נשמת הוורד הבא מגן עדן.

בקינה האפלה והטראגית **על הלגונות**, הזמרת נדרשת לרדת למעמקה הנמוכים ביותר בבטאה את האבל המר על מות האהובה ולהמריא מעלה בהתריסה מול שמי מרום. אחת הקרנות וכלי הקשת מנגנים ליוויים מינוריים. כל הרומנטיות של פרידה וניפוץ־תקוות שיפתח ברליוז בטרגדיה הלירית המאוחרת "הטרויאנים", קיימת כבר בשיר הזה. בסיום, בפעם השלישית שבה מושמעת השורה הסרקסטית "מה מר גורלי עכשיו! בלי אהבה אצא אל הים הרחב!" נוספת אנחה, הדועכת אל סף הדממה.

בשיר **היעדר** כלי הנשיפה וקצת כלי הקשת משמיעים תרועה חגיגית, כמבשרים על בוא מלך או מלכה והדובר השירי, באומרו "חזרי, חזרי, אהובתי אליי", מחרה־מחזיק אחר ציפייה דרוכה זו, עד שבמילים ובמוסיקה המלווה מתברר כמה לא ריאלית הייתה הציפייה. אותה הקרן מן השיר הקודם מלווה בנימה טראגית את תיאור המרחק בין הלבבות ומדגישה את תהום היעדר. חזרתן של השורות המבטיחות טוב רק מגבירה את אפקט האכזבה והייאוש.

הכותרת כפולת התמונות "**בבית העלמין: אור ירח**" היא רק ראשית סדרת הכפילויות ודו־המשמעויות בשיר הזה. את השיר גוטייה מתחיל כמספר מעשייה עממית לילדים, וברליוז מיטיב באקספרסיביות המנגינה ובפשטות הליווי להדגיש את ההצגה הזאת.

הבית השני כבר מציג תחושה פרדוכסלית מענה־מהנה ("איזמה ונעימה כאחד") והדמיית שירת היונה לשירתו של מלאך מוכה אהבה אפילו מכניסה אלמנט של הומור מקברי. זהו אולי השיר המזכיר ביותר את "חלום ליל קיץ" השקספירי, שבו צל עצים כרפאים ושדים מפחידים. אין זאת כי אם השיר הזה מוציא אותנו מן הטראגיות העמוקה של המחזור אל עבר ההפלגה למרחקים שתסיים אותו.

לאורך מחזור השירים ברליוז דואג להשתמש בתזמורת כך שבכל שיר כלים מסוימים משתתפים ואחרים נחים. והנה **באי הבלתי ידוע** כל הכלים נוכחים, מלבד הנבל. מעבר מקיץ־נרדמים מתרחש בין הפיאניסימו הלירי שמסתיים בו השיר החמישי לבין האלגרו ספיריטוזו שבו מנגנים הכלים כולם את השיר המסיים. את ההומור, שהיה מרומז בלבד **בבית העלמין**, ברליוז מדגיש כאן בפרצי צחוק מפורשים של הקלרינטים, כאשר הדובר השירי מסביר לנערה התמימה כי אהבת נצח ונאמנות בלתי נשחקת אינם קיימים, אבוי, בחלדנו.

*גוטייה נהג לבקר הרבה בבתי עלמין, שנפוצו מאוד

עקב המגפות של המהפכה הצרפתית וגלי הקטל

שבעקבותיה וראה במוות דמות מפחידה ומנחמת כאחד - הלא המוות פוטר את החי מחרדת המוות.

**השם מן האיטלקית ופירושו "כפרי" או "פסטורלי".

זוהי סוגה שירית ששורשיה במאה ה-16. גוטייה חרג

מן הכללים הצורניים המוקפדים שאפיינו את הווילנל

הקלאסי והסתפק באופי הכפרי בלבד.

2 | Le spectre de la rose

Soulève ta paupière close
Qu'effleure un songe virginal;
Je suis le spectre d'une rose
Que tu portais hier au bal.
Tu me pris encore emperlée
Des pleurs d'argent de l'arrosoir,
Et parmi la fête étoilée
Tu me promenas tout le soir.

Ô toi qui de ma mort fus cause,
Sans que tu puisses le chaser,
Toutes les nuits mon spectre rose
A ton chevet viendra danser.
Mais ne crains rien, je ne réclame
Ni messe ni De profundis;
Ce léger parfum est mon âme,
Et j'arrive du paradis.

Mon destin fut digne d'envie,
Et pour avoir un sort si beau,
Plus d'un aurait donné sa vie,
Car sur ton sein j'ai mon tombeau.
Et sur l'albâtre où je repose
Un poète avec un baiser
Écrivit: "Ci-gît une rose,
Que tous les rois vont jalouser.

1 | וילנל

עונת האביב כשאלינו תקרב
ותסור צינת השלגים,
נצעד, יפתי, בשבילי יער עב,
ללקוט שושני עמקים.
כפות רגלינו בטל ימלאו,
אגליהם יזהרו כפנינים,
אוזנינו ייטו, שחרורים ישמעו...
רנים.

בא האביב, קטנתי היפה,
העונה שאוהבים מוקירים,
ציפורים - כנפיהן קטיפה -
בקנין יזמרו מזמורים.
על גדת נהר שאזוב בו מוריק
נלחש בעדנה סודות נעימים.
אז לי תאמרי וקולך ימתיק:
"לעולמים!"

הרחק, הרחק טיולנו יוביל,
נניס מקינו ארנב.
בראי מעיין ישתקף לו צבי
יתפעל מתפרכת קרניו.
עם שובנו הביתה - וליבנו עולץ -
אצבעות ישתלבו. ובסלינו
תותים שקטפנו משיח ועץ
בטיולנו.

1 | Villanelle

Quand viendra la saison nouvelle,
Quand auront disparu les froids,
Tous les deux nous irons, ma belle,
Pour cueillir le muguet aux bois.
Sous nos pieds égrénant les perles,
Que l'on voit, au matin trembler,
Nous irons écouter les merles,
Siffler.

Le printemps est venu, ma belle;
C'est le mois des amants béni;
Et l'oiseau, satinant son aile,
Dit des vers au rebord du nid.
Oh! Viens donc sur ce banc de mousse,
Pour parler de nos beaux amours,
Et dis-moi de ta voix si douce:
"Toujours!"

Loin, bien loin égarant nos courses,
Faisons fuir le lapin caché,
Et le daim, au miroir des sources,
Admirant son grand bois penché;
Puis, chez nous, tout heureux, tout aises,
En paniers, enlaçant nos doigts,
Revenons, rapportant des fraises,
Des bois.

2 | רוח הרפאים של הוורד

את שמורות עינייך פקחי
שחלום בתולין שם בו כשף;
רוחו של הוורד אני
שענדת אתמול בנשף.
קטפת אותי לח עדיין
מדמעות כסופות של משפך,
ותחת כוכבי הליל
כל הערב פיארתי חזך.

הו את, את סיבת מותי!
על כן חזיוני הוורד
כל לילה לזכר פְלוֹתִי
ליד יצועך ירקוד.
אבל את אל נא תראיהו,
לא אדרוש תפילות אשכבה,
הניחוח הדק נשמתי הוא
ואני מְגֵן עֵדָן בא.

ראוי לקנאה גורלי
ולמען גורל כזה
ימסרו נפשם רבים,
כי נטמנתי אצלך בחזה.
ומשורר רשם בנשיקה
על לובן מקום נוחי:
”זה הוורד מצא חלקה
שהיא מחוז חפצם של מלכים”.

3 | Sur les lagunes. Lamento

Ma belle amie est morte;
Je pleurerai toujours;
Sous la tombe elle emporte
Mon âme et mes amours.
Dans le ciel, sans m'attendre
Elle s'en retourna;
L'ange qui l'emmena
Ne voulut pas me prendre.
Que mon sort est amer!
Ah! sans amour, s'en aller sur la mer!

La blanche créature
Est couchée au cerceuil.
Comme dans la nature
Tout me paraît en deuil!
La colombe oubliée
Pleure et songe à l'absent;
Mon âme pleure et sent
Qu'elle est dépareillée.
Que mon sort est amer!
Ah! sans amour, s'en aller sur la mer!

Sur moi la nuit immense
S'étend comme un linceul;
Je chante ma romance
Que le ciel entend seul.
Ah! comme elle était belle
Et comme je l'aimais!
Je n'aimerai jamais
Une femme autant qu'elle.
Que mon sort est amer!
Ah! sans amour, s'en aller sur la mer!

3 | על הלגונות. קינה

יפתי היקרה מתה.
לעולם תרד דמעתי;
אל קברה נטלה איתה
את נפשי, את אהבתי.
מבלי לחכות הלכה,
חזרה אל שמי-מרום;
המלאך אשר לקחה
לא אבה לקחתני לשם.
מה מר גורלי עכשיו!
בלי אהבה אצא אל הים הרחב!

הגוף נטול כל צבע
מונח בארון קבורה.
נראה כי כל הטבע
לקה בצער נורא!
בוכה היונה השכוחה;
על זו שהלכה חולמת.
כמותה נשמתי בוכה
קרועה ומיותמת.
מה מר גורלי עכשיו!
בלי אהבה אצא אל הים הרחב!

אותי כתכריך כביר
הלילה עוטף סביב
מזמור קינתי אשרי
ורק הרקיע מקשיב.
הוי, מה יפה הייתה!
לעולם לא אמצא, לא עוד,
אהבה עזה כמו זאת.
כמה אהבתי אותה!
מה מר גורלי עכשיו!
בלי אהבה אצא אל הים הרחב!

Un air maladivement tendre,
A la fois charmant et fatal,
Qui vous fait mal
Et qu'on voudrait toujours entendre;
Un air, comme en soupire aux cieux
L'ange amoureux.

On dirait que l'âme éveillée
Pleure sous terre à l'unisson
De la chanson,
Et du malheur d'être oubliée,
Se plaint dans un roucoulement
Bien doucement.

Sur les ailes de la musique,
On sent lentement revenir
Un souvenir.
Une ombre, une forme angélique
Passe dans un rayon tremblant,
En voile blanc.

Les belles de nuit, demi-closes
Jettent leur parfum faible et doux
Autour de vous,
Et le fantôme aux molles poses
Murmure en vous tendant les bras:
"Tu reviendras!"

Oh jamais plus, près de la tombe
Je n'irai, quand descend le soir
Au manteau noir,
Écouter la pâle colombe
Chanter sur la pointe de l'if
Son chant plaintif!

4 | היעדר

חזרי, חזרי, אהובה, אליי!
כפרח שרחק מאור חמה,
נבל, קמל פרח חיי,
רחוק מחיותך הנעימה.

בינות ליבותינו מה מרחק עובר!
בין נשיקותינו מה רבה התהום!
הוי, גורל אכזר! הוי, מר ההיעדר!
געגועים עזים לא יידעו עמעום!

חזרי, חזרי, אהובה, אליי!
כפרח שרחק מאור חמה,
נבל, קמל פרח חיי,
רחוק מחיוכך, חיותך הנעימה.

מכאן לשם מה ירבו מרחקים,
ערים, עיירות, כפרים חוצצים,
הרים גבוהים, מדרונות, עמקים,
מה לאות רגלי הסוסים!

חזרי, חזרי, אהובה, אליי!
כפרח שרחק מאור חמה,
נבל, קמל פרח חיי,
רחוק מחיוכך, חיותך הנעימה.

5 | בבית העלמין: אור ירח

התדע את הקבר הצחור,
שרוחף שם בקול עצב
צל עץ-טקסוס רב-היקף?
על אחד מבדיו עומד תור,
המזמר אל שקיעת החמה
שירה בודדה והומה.

4 | Absence

Reviens, reviens, ma bien-aimée!
Comme une fleur loin du soleil,
La fleur de ma vie est fermée,
Loin de ton sourire vermeil.

Entre nos coeurs quelle distance!
Tant d'espace entre nos baisers!
Ô sort amer! ô dure absence!
Ô grands désirs inapaisés!

Reviens, reviens, ma bien-aimée!
Comme une fleur loin du soleil,
La fleur de ma vie est fermée,
Loin de ton sourire vermeil.

D'ici là-bas, que de campagnes,
Que de villes et de hameaux,
Que de vallons et de montagnes,
A lasser le pied des chevaux!

Reviens, reviens, ma bien-aimée!
Comme une fleur loin du soleil,
La fleur de ma vie est fermée,
Loin de ton sourire vermeil.

5 | Au cimetière: Claire du lune

Connaissez-vous la blanche tombe,
Où flotte avec un son plaintif
L'ombre d'un if?
Sur l'if, une pâle colombe,
Triste et seule, au soleil couchant,
Chante son chant.

6 | האי הבלתי ידוע

אמרי, יפתי הצעירה,
לאן נפליגה עכשיו?
כנף המפרש כבר קמורה,
חזק ורצוף המשב!

המושט עשוי שנהב,
הדגל – ממושי מוזהב,
ההגה מפז משובח.
מְטָעֵנִי – תפוז סיני,
מפרשי – כנף שרפים,
נער הסיפון הוא מלאך.

אמרי, יפתי הצעירה,
לאן נפליגה עכשיו?
כנף המפרש כבר קמורה,
חזק ורצוף המשב!

התרצי לים הבלטי,
לאוקיאנוס האטלנטי,
לג'אווה הססגונית?
אל ארץ הנורווגים,
ללקוט פרחי שלגים –
פרחי פעמונית?

אמרי, יפתי הצעירה,
לאן נפליגה עכשיו?

ענתה היפה ואמרה:
”קִחְנִי אל גדת היושרה,
שבה אוהבים לעולם!”
”אבוי יקירה, חוששני!
גדה כזאת אין, דומני,
בחדל הזה, הקיים.”

לאן נפליג עכשיו?
חזק ורצוף המשב!

6 | L'île inconnue

Dites, la jeune belle,
Où voulez-vous aller?
La voile enfle son aile,
La brise va souffler.

L'aviron est d'ivoire,
Le pavillon de moire,
Le gouvernail d'or fin.
J'ai pour lest une orange,
Pour voile une aile d'ange,
Pour mousse un séraphin.

Dites, la jeune belle,
Où voulez-vous aller?
La voile enfle son aile,
La brise va souffler.

Est-ce dans la Baltique?
Dans la mer Pacifique?
Dans l'île de Java?
Ou bien est-ce en Norvège,
Cueillir la fleur de neige,
Ou la fleur d'Angsoka?

Dites, la jeune belle,
Où voulez-vous aller?

Menez-moi, dit la belle,
A la rive fidèle
Où l'on aime toujours!
Cette rive, ma chère,
On ne la connaît guère
Au pays des amours.

Où voulez-vous aller?
La brise va souffler.

זאת שירה של קברים ומרגוע,
איומה ונעימה כאחד,
תְּשַׁמְעֶנָּה ומה תפחד
ותרצה בכל זאת לשמוע:
כאנחת מרומים כאובה
של מלאך שהוכה אהבה.

נדמה: נשמה הקיצוה
בוכה תחת אבן קִבְרָה,
בקול אחד עם זו השירה.
מרוב צער על כי שכחיה,
היא בשקט הומה כיונה,
כמייבבת בלחש קינה.

על כנפי אלה הצלילים,
ישוב לאטו וירון
זיכרון.

דמות מלאך עשויה צללים,
תחלוף ברטט גוונים,
עטופה צעיפים לבנים.

פרחי לילה חצי-נמים
יתנו ריח מתוק וקליל
שעליך יאהיל.
ומראָה של קווים עמומים
ילחש פשוט-זרועות ועצוב
”שוב תשוב!”

לעולם לא תראוני עובר
בינות קברים צחורים,
כשהיום לובש שחורים,
לשמוע את התור החיוור,
בשבתו על טקסוס עב־היקף
ובזמרו את שירו הָעֶצֶב.

מוסיקה מדור לדור קונצרטים לכל המשפחה

עונה
שלישית

סדרה המיועדת לילדים בני 5-10 ובני משפחותיהם

הסדרה מונה ארבעה קונצרטים של 50 דקות,
שמטרתם לקרב את המוסיקה הקלאסית לילדים

הקונצרטים יתקיימו בשעה 17:30 באולם ימקא בירושלים, במוזיאון תל אביב לאמנות,
במרכז הכנסים הבינלאומי באשקלון ובהיכל התרבות מעלות-תרשיחא

3 טאני הטובה ובנר הפיל

להב שני מנצח
נועה בירון שחקנית
סיפורים מוסיקליים ידועים, המציגים את
הקשר בין מילים, מוסיקה וכלי התזמורת
תל אביב / יום ב', 18.3.13
ירושלים / יום ג', 19.3.13
מעלות-תרשיחא / יום ד', 20.3.13
אשקלון / יום ה', 21.3.13

1 מסעות בקצב

גבריאל ספרונצ'יק מנצח
סלמנדרם - תומר יריב
וגלעד דוברצקי כלי הקשה
יצירות על מגוון כלי הקשה בסגנונות
שונים סביב הגלובוס
ירושלים / יום ד', 21.11.12
אשקלון / יום ה', 22.11.12
מעלות-תרשיחא / יום א', 25.11.12
תל אביב / יום ב', 26.11.12

4 שירים מן המסך, הצג והבימה

רפי קדישזון מנצח
מקהלת מורן, בניהולה
המוסיקלי של נעמי פארן
שירים ידועים מתוך הצגות לילדים וסרטי
ילדים בעיבוד מיוחד לתזמורת ולמקהלה.
ירושלים / יום ג', 4.6.13
אשקלון / יום ה', 6.6.13
מעלות-תרשיחא / יום א', 9.6.13
תל אביב / יום ב', 10.6.13

2 הסבון בכה מאוד

יוני פרחי מנצח
רמה מסינגר שחקנית זמרת
שירי הילדים של המשוררת
מרים ילן שטקלים בעיבודים מיוחדים
לתזמורת: "הבובה זהבה", "לשפן יש בית",
"הסבון בכה מאוד", "מיכאל", "דני גיבור" ועוד.
ירושלים / יום ג', 11.12.12
תל אביב / יום ה', 13.12.12
מעלות-תרשיחא / יום א', 16.12.12
אשקלון / יום א', 23.12.12

לפרטים ורכישה: 1-700-55-2000

א'-ה' בין השעות 09:00-17:00

www.jcamerata.com

1. לרגו. מולטו אלגרו / 2. מנואטו / 3. אדג'ו. 4. מנואטו (אלגרטו) /

כ-50 דקות

5. רומנסה (אדג'ו. אלגרטו. אדג'ו) / 6. נושא עם וריאציות / 7. פינאלה (רונדו-אלגרו מולטו)

הכלים הם על טהרת הנישוף. מוצרט בוודאי לא התכוון לחילוף כזה, שכן יש מקומות שבהם ייעד לקונטרבס נגינת פיציקטו.

היצירה נפתחת בלרגו איטי רצוף סינקופות, ובו האנסמבל מלווה את נגינות הקלרינטים והאבובים, עד להופעת האלגרו מודרטו, פיסקה שמחה בצורת הסונטה, עם מודולציה דיסוננטית מעניינת בין הדקה השביעית לשמינית, כמו בעוד כמה מקומות לאורך היצירה. הפרק השני והרביעי הם **מנואטים** במשקל משולש, בעלי שתי פסקאות **טריו** כל אחת, המצטטות מחולות עממיים. בין שני המנואטים - כשיא היצירה, בעושר צלילו ובמקוריות מבנהו - **האדג'ו. רומנסה** המתחילה לאט מתפתחת לידי אלגרטו שובב בבסון בליווי צמד קרנות הבאסט, וקלרינט משיב אותה לטמפו אדג'ו ולקודה מהורהרת. אותו קלרינט (עם עזרה מחברים) מציג את ה**נושא** שיפתח מוצרט בשש ווריאציות שונות, האחרונה במשקל משולש, המנוגד למשקל הזוגי של קודמותיה. **הפינלה**, רונדו אלגרו מולטו, שמח כשמו, צבעוני ודמוי מרש, ובו דיאלוגים ורבי-שיח בין הקולות הייחודיים השונים של תריסר הנשפנים והקשתן האחד.

*קרן באסט (בגרמנית: Bassetthorn) היא כלי נשיפה ממשפחת הקלרינטים, ארוך יותר ובעל כיפוף ליד הפיה. בשל אורכו, צלילו נמוכים מזה של ה"קלרינט הרגיל", בסי במול. מוצרט אהב את צלילו העמוק של ה-Bassetthorn ובמיוחד את נגינת יידו, הקלרינטן אנטון שטדלר, שבה דימה לשמוע קול שירה אנושית.

1784, שבו מתועד ביצועה בקונצרט שהפיק נגן הקלרינט וקרן הבאסט* אנטון שטדלר, יידו של מוצרט.

ברור שהשם בלבד קושר את הסרנדה של מוצרט עם סרנדות המנוגנות תחת גזוזטרותיהן של עלמות נחשקות. מנגינותיה רבות הדמיון, הרכבה - ססדירות ואי-סדירות משמשות בה בערבוביה - תזמורה המוקפד והדיאלוגיות המתחכמת בין קולותיה עושים אותה למה שהיא: פנינה של אולם הקונצרטים.

תזמורה: שני אבובים, שני קלרינטים, שתי קרנות באסט*, שני בסונים, ארבע קרנות וקונטרבס. לעיתים נוהגים להחליף את הקונטרבס בקונטרה-בסון ואז שלושה-עשר

הטכנולוגיה מגשימה לנו נסים. אתה מקליק "גראן פרטיטה" ביוטיוב ובאחת מתגלה פופולריותו של ה"אדג'ו" האלמותי על פני פרקיה האחרים של היצירה. כמובן צץ גם הקליפ מתוך "אמדאוס", ובו פ' מאריי אברהם, באיפור המזקין אותו בארבעים שנה, מדקלם לאט ובהתמכרות - לצלילי האדג'ו - את רפליקות סליירי: "יוצא מן הכלל! על הדף זה נראה כאילו כלום: התחלה פשוטה, מגוחכת כמעט. הלמות דופק, זה הכל - בסונים וקרנות באסט* - כמו קונצרטניה חלודה. ואז לפתע - הרחק מעל - אבוב. צליל אחד נמשך והולך, ואז קלרינט נוטלו וממתיק אותו לידי מנגינה יפהפייה כל כך! לא, זאת איננה הלחנתו של קוף מאולף! מוסיקה שכזאת לא שמעתי מימי. מלאת ערגה אינסופית כל-כך, עד כי התחלתי לרעוד. נדמה לי שאני שומע את קולו של אלוהים".

הייתה או לא הייתה קנאתו המכלה של אנטוניו סליירי - אחת היא לנו. באמינות שיקולי הרייטינג של אולפני הוליווד יהיה קצת תמים להטיל ספק. ואם דווקא האדג'ו מן הסרנדה הזאת נבחר ללוות את פסגת דרמת ייסורי המצפון של סליירי של הצלולואידי, נאזין לו שוב, עם שלושת הפרקים המכתרים אותו מלפנים ומאחור, בהתמכרות דומה.

לא ברור בדיוק מתי נכתבה הסרנדה: האם ב-1781, שנת בואו של מוצרט לווינה, האם ב-1782, שנת נישואיו עם קונסטנצה (כמתנת נישואין לה?) או קרוב יותר לאביב

Summer Nights

SEASON
29
2012
2013

Avner Biron conductor
Franziska Gottwald
mezzo-soprano (Germany)
Eli Eban clarinet (Israel-USA)

● **Mordechai Seter** (1916-1994)
Elegy for clarinet and strings (1954)

● **Hector Berlioz** (1803-1869)
Les Nuits d' Été: Song Cycle for
mezzo-soprano and orchestra
opus 7, set to six poems by
Théophile Gautier (1811-1872)

Intermission

● **Wolfgang Amadeus Mozart**
(1756-1891)
Serenade No. 10 in B-flat Major,
K.361 (Gran Partita)

Rehovot / Wix Auditorium, Weizmann Institute
Thursday, September 6 2012 at 20:30

Tel Aviv / Tel Aviv Museum of Art
Friday, September 7 2012 at 13:00
Saturday, September 8 2012 at 21:00
Sunday, September 9 2012 at 20:30

Jerusalem / Henry Crown Hall, Jerusalem Theatre
Tuesday, September 11 2012 at 20:00

The Israel Camerata Jerusalem

Music Director and Founder: **Avner Biron**

Composer in Residence: **Josef Bardanashvili**

The musicians

*principal player **assistant principal

1st Violin Arnold Kobiliansky* Natalie Sher* Carmela Leiman** Michael Boyaner Pavel Galaganov Sophia Kirsanova Roman Yusupov	2nd Violin Étienne Meneri* Eduard Reznik** Michael Kontsevich Zina Levin Keren Lipker	Viola Michael Plaskov* Doron Alperin Andrei Shapelnikov Boris Rimmer Michael Yavker	Cello Yefim Eisenstadt* Marina Katz* Zvi Orleansky* Alexander Sinelnikov** Bass Dmitri Rozenzweig* Genadi Litvin	Flute Esti Rofé* Oboe Muki Zohar* Ori Meiraz Bassoon Mauricio Paez* Kristijonas Grigas	French Horn Alon Reuven* Adrian Aroyo Solis Trumpet Marat Gurevich
--	---	---	---	--	--

Guest musicians: Denice Djerassi, violin; Jonathan Weiss, flute; Eli Eban, Ilan Schul, clarinet; Ilya Schwarts, basset horn; Ido Azrad, clarinet/ basset horn; Daniel Mazaki, bassoon (in 2 concerts); Ruth Varon, Welintom Gabriel, horn; Tali Glazer, harp

Board of Directors and Members of Association

*Member of the board

Prof. Ruth Arnon*, Chairman Jacob Aizner* Dr. Hanan Alon Shimshon Arad Avner Barel	Prof. Avi Ben Basat Robert Drake Izaak Elron* Eli Eyal Prof. Menachem Fisch*	Benny Gal–Ed* Hedva Foguel* Prof. Benny Geiger* Yair Green*	Prof. Moshe Hadani* Prof. Uri Karshon David Kindler* Nissim Levy	Gabi Rosenberg Baruch Shalev* Moshe Vidman* Sara Zelkind
--	--	--	---	---

Administration

General Manager: Ben–Zion Shira

Administrative Manager: Michael Kontsevich

Producer: Abigail Sandler

Marketing Manager: Tamar Umansky

Sales: Dagan Feder

Secretary: Claire Yinon

Stage Manager: Valery Aksyonov

Legal Advisor: Adv. Ami Folman

Accountant: Sarit Yitshaki

Office: 13 HaHagana St. (HaGiv'a HaTsarfatit) Jerusalem | Tel: +972-2-5020503 Fax: +972-2-5020504

Internet: www.jcamerata.com | Email: info@jcamerata.com

The Orchestra is supported by: The Ministry of Culture and Sport | The Municipality of Jerusalem
The Marc Rich Foundation | and by the generous support of various donors.

הקרן לירושלים
THE JERUSALEM FOUNDATION
مؤسسة صقلوق القدس

the marc rich
foundation
for education, culture and welfare
lucerne, switzerland

SEASON **29** 2012
2013

THE ISRAEL CAMERATA JERUSALEM
MUSIC DIRECTOR: AVNER BIRON

SUMMER NIGHTS